

- 5.2) zároveň může zákazník kdykoliv nevyužít možnosti, kterou mu nabízí osoba povinná k dani, tj. pověřit dopravou logistický podnik, se kterým má smluvní vztah, a může svěřit dopravu jinému dopravci nebo si zboží osobně vyzvednout?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 16. května 2018 – Tesco-Global Áruházak Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-323/18)

(2018/C 311/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je skutečnost, že osoby povinné k dani v zahraničním vlastnictví, které se zabývají maloobchodním prodejem a prostřednictvím jedné obchodní společnosti provozují více prodejen, musí ve skutečnosti platit zvláštní daň odpovídající nejvyššímu pásmu výrazně progresivní daňové sazby, zatímco osoby povinné k dani v tuzemském vlastnictví, které fungují na základě franšízového systému pod jednotnou značkou – prostřednictvím prodejen, které jsou zpravidla nezávislé obchodní společnosti – spadají do pásma osvobozeného od daně nebo do některého z následujících pásem s nižší daňovou sazbou, takže poměr mezi daní zaplacenou společnostmi v zahraničním vlastnictví a celkovými daňovými příjmy ze zvláštní daně je výrazně vyšší než v případě osob povinných k dani v tuzemském vlastnictví, slučitelná s ustanoveními Smlouvy o FEU upravujícími zásadu zákazu diskriminace (články 18 a 26 SFEU), zásadu svobody usazování (článek 49 SFEU), zásadu rovného zacházení (článek 54 SFEU), rovnosti, pokud jde o kapitálovou účast ve společnostech ve smyslu článku 54 SFEU (článek 55 SFEU), zásadu volného pohybu služeb (článek 56 SFEU), zásadu volného pohybu kapitálu (články 63 a 65 SFEU) a zásadu rovnosti zdanění podniků (článek 110 SFEU)?
- 2) Je s ustanoveními Smlouvy o FEU, která upravují zákaz státních podpor (čl. 107 odst. 1 SFEU), slučitelná skutečnost, že osoby povinné k dani, které se zabývají maloobchodním prodejem a prostřednictvím jedné obchodní společnosti provozují více prodejen, musí ve skutečnosti platit zvláštní daň odpovídající nejvyššímu pásmu výrazně progresivní daňové sazby, zatímco osoby povinné k dani v tuzemském vlastnictví, které jsou jejich přímými konkurenty a které fungují na základě franšízového systému pod jednotnou značkou – prostřednictvím prodejen, které jsou zpravidla nezávislé obchodní společnosti – spadají do pásma osvobozeného od daně nebo do některého z následujících pásem s nižší daňovou sazbou, takže poměr mezi daní zaplacenou společnostmi v zahraničním vlastnictví a celkovými daňovými příjmy ze zvláštní daně je výrazně vyšší než v případě osob povinných k dani v tuzemském vlastnictví?

- 3) Je třeba článek 107 a čl. 108 odst. 3 SFEU vykládat v tom smyslu, že jejich účinky se vztahují na daňové opatření, jehož neoddělitelnou součástí je osvobození od daně (představující státní podporu) financované prostřednictvím příjmů z uvedeného daňového opatření, jestliže zákonodárce dosáhl předpokládaných rozpočtových příjmů, které byly stanoveny před zavedením zvláštní daně z maloobchodního prodeje (na základě obratu hospodářských subjektů), prostřednictvím uplatnění progresivní daňové sazby na základě obratu, a nikoliv zavedením obecné daňové sazby, takže právní úprava úmyslně osvobozuje část hospodářských subjektů od daně?
- 4) Je se zásadou procesní rovnocennosti a zásadami efektivy a přednosti unijního práva slučitelná praxe orgánů členských států pověřených uplatňováním práva, podle níž není v rámci daňových kontrol zahájených z úřední povinnosti a následných soudních řízení – navzdory zásadě efektivy a povinnosti neuplatnit neslučitelné pravidlo vnitrostátního práva – možné podat žádost o vrácení daně přiznané v souladu s vnitrostátními daňovými předpisy, které jsou v rozporu s unijním právem, jelikož daňový orgán nebo soud přezkoumávají slučitelnost s unijním právem pouze ve zvláštních řízeních zahájených na návrh, která lze zahájit před řízením z úřední povinnosti, zatímco v případě daně, která je v rozporu s vnitrostátním právem, nic nebrání podání žádosti o vrácení v rámci správního nebo soudního řízení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szekszárdi Járásbíróság (Maďarsko) dne 5. června 2018 – Ágnes Weil v. Géza Gulácsi

(Věc C-361/18)

(2018/C 311/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szekszárdi Járásbíróság

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ágnes Weil

Odpůrce: Géza Gulácsi

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 53 nařízení (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že na žádost jednoho z účastníků řízení je soud členského státu, který vydal rozhodnutí, automaticky povinen vydat osvědčení o tomto rozhodnutí, aniž zkoumá, zda [věc] spadá do oblastí působnosti nařízení (EU) č. 1215/2012?
- 2) V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku, musí být čl. 1 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1215/2012 vykládán v tom smyslu, že žaloba na vydání věci podaná mezi osobami žijícími v nesezdaném soužití spadá mezi majetková práva plynoucí ze vztahů, s nimiž právo spojuje (právní) účinky obdobné manželství?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).